

ಶುಭ ಶುಕ್ರವಾರ ಮುಸ್ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಮಧ್ಯೆ ರಿಪಿರಿಪಿ ವಾಗ್ವಾದ್! ಏರು ದನೀಲ್ಲಿ ಕೂಗಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಹೇಳಿದರೂ ಭವಾನಿದು ಒಂದೇ ಹಟ ತನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಂತೆ ನಡೆದ್ರೆ ಯಾರೇನು ಮಾಡ್ತಾರೆಂತಾ, ಅನಂತಯ್ಯ ಕೊನೆಗೆ ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದಂತೆ, 'ನೋಡು ನಿನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಮಗ- ಲಗ್ನ ಆಗೋವರೆ ನಾವೇ ಗತಿ... ನಾವೇ ದೇವ್ವು ಅನ್ನೋ ಥರಾ ನೋಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಂತಾಲ್ತಾ... ಹೌದ್ಕಣೆ ನಿನ್ನಾತು.. ನಾ ಏನ್ ಖರೆ ಅಲ್ತಾ ಅಂದಿಲ್ಲ ಆದ್ರೆ ಅವ ಈಗ ಆ ವೈಯ್ಯಾರಿ ಹುಡ್ಡಿ ಸ್ವಿತಾಳ ಜೊತೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಕಂಡಾನೆ... ನಿಂಗೇನ್ ಗೊತ್ತು... ಅವ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೈಗೊಂಬೆ ಆಗಿಟ್ಟಿದಾನೆ... ಆಗ್ಗದಾನೆ ಆಗೇಹೋದಾಂತ ನಾ ಬಡ್ಡಲ್ತಿದ್ದೆ, ಹಾಂಗೆ ಆತು. ನಂಗೊತ್ತಿತ್ತು ಭವಾನಿ. ಆ ಹುಡ್ಡಿ ಅದ್ಯಾವ್ನೋ ಪ್ರೇಮೇಳೆ ಕಂಪ್ಲೀಲಿ ಭಲೋ ಕೆಲ್ವ ಬೇರೆ ಹಿಡ್ಕಂಡಿದಾಳೆ. ಈ ಸುದ್ದಿ ನಿನ್ನಗೇ ಬಾಯ್ಕುಟ್ಟಿ ಅಂದ್ಲಿ ನಮ್ಮತ್ತ ಹೇಳಿ ಕೈ ತೊಳ್ಕೊಂಡಿದ್ದ... ಈಗಂತೂ ಮೋಹನ ಸನ್ ಬೀಮ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಕಂಪ್ಲೀಲಿ ಎಂಜಿನೀಯರ್ ಕೇಳೇಣಾ.. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬೆಡ್‌ರೂಮಿನದು ಫ್ಲಾಟ್ ಖರೀದಿ ಮಾಡ್ಕಂಡಾನೆ... ನಿನ್ನಗ.. ಮೋಹನ ಯಾವತ್ತು ಅತ್ತೆ ಮಾವಂಗೆ ಕರ್ಕಂಡೆಂದು...' ಮುಂದಾಡಲು ಬಿಡದಂತೆ ಭವಾನಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅಷ್ಟೇ ಏರುದನೀಲ್ಲಿ,
'ಸಾಕು ಮಾಡ್ತಾ... ಕರ್ಕಂಡೆ ಬಂದ್ಲಿ ಖರೆ... ಯಾಕೆಂದ್ರೆ ಪಾಪ ಇಬ್ಬೂ ಶೀಕನವು ತಂದೆಗೆ ಉಬ್ಬಸ... ಅಮ್ಮಂಗೆ ಡಯಾಬಿಟೀಸ್.. ಬಿ.ಪಿ. ಇನ್ಟೇನೇನೋ ರೋಗ ಬಂದ್ ಅಂಟುಂಡಿರೇಕು. ಆ ಕಡೆ ಅಳಿಯನ್ನೂ ಬಡ ಸಂಸಾರಾನೇ ಅಂತೆ. ಎಲ್ಲೋ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ಮೂಲೇಲ್ಲಿದಾನಂತೆ... ತಾಯ್ತಂದೆ ಅಂದ್ರೇಲೆ ದೂರ ಮಾಡ್ಕಿಕ್ಕಾಗ್ತಾ... ನೀವು ಹೈಸ್ಕೂಲಾಗೆ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಿದ್ದು ರಿಟೈರಾಗಿದ್ದವು... ಎಂಥಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ! ಸ್ವಿತಾ ತಕ್ಕೊಂಡ್ ಸೈಪ್ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದೇ..'

—ಈಗೀಗ ಭವಾನಿ ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ಒಂದ್ ಶಬ್ದ ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಅಂದೇ ಬಿಟ್ಟುಳು. ಅನಂತಯ್ಯ ರಾಗ ಎಳೆಯುತ್ತ, 'ಹ್ಲಂ.. ಹ್ಲಂ.. ಈಗ ಅರ್ಥ ಆತು ಸೊಸೆ... ಜೊತೆ ಅಷ್ಟು ಕಾಲ ಇರ್ದೇಕೂಂತಾ ಅಲ್ತಾ ನಿನ್ ಇರಾದೆ!?'—
ರೈಲಿಂದೋ ಬಸ್ಸಿಂದೋ ಟಿಕೆಟ್ ತಂದ್ಕೊಡ್ತೀನಿ... ನೀನೊಬ್ಬೇ ಹೋಗು.. ನಾ ಇಲ್ಲೇ ಗಂಜಿ ಬೆಲಿಯಸ್ಸಂಡ್ ಬದ್ದಿರೀನಿ ಸಾಯಲ್ಲ, ಹೆದಕೋಬ್ಯಾಡಾ (ಖರೇಗ್ಗೂ ಹೋದ್ರೆ ನಂಗಿಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಿ ಬೇಯ್ತು ಹಾಕೋರಾರು ಮಾರಾಯ್ತು!) ಮೋಹನಂಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡು, ಕಥೆ ಅನ್ನು, ಎಷ್ಟು ದಿನಾ ಬೆಂಗ್ಕೂರಾಗೆ ಮಗನ್ನತ್ತ.. ಅಥವಾ ಖಾಯಮ್ಯಾದ್ದೂ ಸರಿನೇ ಹೋಗ್ಗಿಡು ಮಾರಾಯ್ತು..... ನೀನೂ ಸ್ವತಂತ್ರ.. ನಾನೂ ಸ್ವತಂತ್ರ.. ತಿಳಿತೇನೇ?'

—ಅರೆಕ್ಷಣ ಮೌನ, ತಾನು ಬಿಟ್ಟ ವಾಗ್ವಾಣಕ್ಕೆ ಭವಾನಿ ನಿರ್ಮೂರ ಬದಲಾಯ್ತು ಇಲ್ಲೇ ಕುಮ್ಮೇಲಿ ಇರಾಕ್ಕೆ ಅನ್ನೊಂಡಿದ್ದ ಅನಂತಯ್ಯಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಉಸಾಯ್ತು. ಭವಾನಿ ಕೈ ಬಾಯಿ ಆಡಿಸುತ್ತ, 'ನೀವ್ ನನ್ನೊತ್ತೆ ಬರಲ್ತಾಂತಿದ್ದೆ.. ನಾನೂ ಅಷ್ಟೇ ಬದ್ದಿದ್ರೂ ಸೈ.. ಸತ್ತರೂ ಸೈ..... ನನ್ ಕೊನೆಗಾಲ್ತಾಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಕಾಲ ಸೊಸೆ ಹತ್ತ ಇರ್ದೇಕೂಂತಾ... ಅಷ್ಟೇ ನೀವ್ ಬರಲ್ತಾಂತಿದ್ದೆ... ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರೈ ಬಿದ್ರೇಲೆ ನಾ ಬದ್ದಿರೀನಿ ಅನ್ನೋ ಆಸೆನೂ ಬಿಟ್ಟಿಡಿ... ಅರ್ಥ ಆತಾ?' ಅಂದ ನಂತರವೇ ಅನಂತಯ್ಯ ಹೆಂಡ್ತಿಯ ಧ್ವನಿಗೇ ತತ್ತರಿಸಿದ್ದೇ, ಬೆಂಗಳೂರು ಪಯಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದು. ಮರುದಿನ ಹೋಗಿ ರೈಲಿನ ಟಿಕೆಟ್ ತಂದರು. ಮೋಹನ್ ಖುಷಿಲ್ಲೇ ಬನ್ನೀಂತಾ ಸವಿನಯ ಆಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟು ವಿಳಾಸ ಕೊಟ್ಟು ತಿಳಿಸಿದ. ಆನಂತ ಭವಾನಿ ಮಗ-ಸೊಸೆಯ ಜೊತೆ ಮಿದು ದನೀಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ 'ಬೆಂಗ್ಕೂರ್ ಪಯಣ'ದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ಹಸಿರು ನಿಶಾನೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಾಗ ಸೊಸೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಮುದ್ರೆ ಭಕ್ತನ ಬಿತ್ತು.

ಕುಮ್ಮೆ ಊರಲ್ಲಿ ಅನಂತಯ್ಯ ಪಾಪುಲರ್ ಅಂತೆನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚಿತ್ತಿಗಿ ಬಡಾವಣೆಲ್ಲಿ 'ಅಯ್ಯಾ' ಅಂದ್ರೆ 'ಅನಂತಯ್ಯ ಅಲ್ತಾ?' ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಉಂಟು. ಆಟದ ಮೈದಾನದ ಜಾಗ ಸಿಮೆಂಟ್ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕಮಲಾಕರ್ ಪ್ರಭೂರು ಲೋಕೇಂಡ್ ಕಟ್ಟೊಂಡ್ ಸುಮ ರಾತ್ನೋರಾತ್ರಿ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ಪಾಗಾರ ಗೋಡೆ ಹಾಕಿ 'This site belongs to kamalakar prabhu, Tres passers will be prosecuted, site No. 203/B, 60X180 Feet' ಅಂತಾ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬಿಳಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಭದ್ರ ಮಾಡಿ ಬರೆಸಿದ್ದನೋ, ತಂದು ನೀಚಾಗಿ ನೆಟ್ಟು ಭೂಮಿ ಪೂಜೆ ಹೆರವಟ್ಟಾದ ನರಸಿಂಹ ಭಟ್ಟರಿಂದ ಪೂರೈಸಿ

ನೆರೆದಿದ್ದವರಿಗೆ ಚಹಾಪಾನ-ಪೇಡಾ-ಚೂಡಾ ಹಂಚಿದ್ಕೂ ಆಗಿತ್ತು. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಘಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಕಾರಲ್ಲಿ ಕರೆತಂದು ಅವರ ಅಮೃತ ಹಸ್ತದಿಂದ ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆನೂ ಆಗಿತ್ತು. ಪತ್ರಿಕೆಲಿ ಸುದ್ದಿ ಫೋಟೋ ಬಂದಿತ್ತು.

ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಗುಸುಗುಸು. ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ರೆವಿನ್ಯೂ ಜಾಗ! ಉಳಿದಿದ್ದರ ಮಾಲಿಕ ಮುಂಬೈನ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹನ್ನಂತ ನಾಯ್ಕರಿಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಿ ಅರ್ಧ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದರ್ಧಕ್ಕೆ ತಿರುಪತಿ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದ್ದರಂತಾ ಪ್ರಚಾರ ಭುಸ್ ಭುಸ್ ಆಗ್ಲೋಯ್ತು. ಹನ್ನಂತ್ ನಾಯ್ಕರಿಗೆ ಹೃದಯಾಘಾತವಾಗಿ ನಾನಾವತಿ ಆಸ್ವತ್ತೇಲಿ ಗೋಟಕ್ ಆದ ನಂತ್ರ ಅವ ಮಗ ರಾಮನಾಯ್ಕ ಕುಮ್ಮೆಗೆ ಬಂದ. ಕಮಲಾಕರು ದಾಖಲೆ ತೋರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು ಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ! ಅದು ನಕಲಿ! ಮಗ ಖಾಲಿ ಕೈಲಿ ಟೈನ್ ಹತ್ತಿದಾಂತ ಗುಸುಗುಸಾಟ!

ಬರೋಬ್ಬರಿ ಒಂದು ಯುವಕರ ಗುಂಪನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಶಾಲೆಯ ಚೇರನ್ನಿಗೆ ಆದ್ವಯ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ರೆವಿನ್ಯೂ ದಾಖಲೆ ತರಿಸಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಕಂಪ್ಲೆಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಜಾಗ ಮರುಮಾಪನ ಮಾಡಿಸಿ ಅಂತೂ ಆ ಜಾಗ ಸ್ಥೂಲಿನ ಆಟದ ಮೈದಾನ, ಬಾವಿ, ಕಕ್ಕಸು ಕಟ್ಟಿಸೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಡುವಂತೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ಆರ್ಡರ್ ತರಿಸೋ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದ ಗೆದ್ದ ಗುಂಪಿನ ಪ್ರಚಂಡ ಹೀರೋ ಮಾಸ್ತರ್ ಮೋಹನ!

ಬೆಂಗಳೂರು ಮುಟ್ಟಿದ ನಂತ್ರ ಮಗ-ಸೊಸೆಯ ಭರ್ಜರಿ ಮನೆ ನೋಡಿ ಯಾವ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ-ಏನು-ಎಂತಾ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲೇ ಎರಡು ದಿನ ಸೊಯ್ಯನೆ ಜಾರ್ಕೋಯ್ತು. ಭವಾನಿಗೆ 'ಸ್ವರ್ಗ' ಕಾಲಬುಡ್ಡಲ್ಲೇ ಥೈ ಥೈ ಕುಣಿದಂತಾಯ್ತು. ಮೋಹನ್ ನಂಥಾ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮಗನನ್ನು ಹೆತ್ತು ಹೊತ್ತು ಸಾಕಿ ಓದಿದ್ದು ಸಾರ್ಥಕ ಆತು ಅಂತಾನೇ ಅನ್ನಿಸಿಬಿಡ್ತು. ನಾ ಪುಣ್ಯವಂತೆ ಅಂದುಕೊಂಡಳು. ಸ್ವಿತಾ ಆಚೇಚೆಯವಿಗೆ 'ಅತ್ತೆಮ್ಮ'ಳ ಪರಿಚಯ ಉಹಂ!

ಆ ರೂಮಿಗೆ ಬೀಗ. ಎರಡೇ ರೂಮಿಗೂ ಬೀಗ. ಭವಾನಿ ತಿಂಡಿ ತಿಂದಾದ್ರೇಲೆ 'ಸ್ವಿತಾ.. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನಲ್ಲ ಮಂಚದ ಹತ್ತಾನೇ ಹಾಲ್ತಾಗೆ ಇಟ್ಟಿದೀನಿ... ಆ ರೂಮು ಖಾಲಿ ಇದ್ರೆ?' ವಾಕ್ಯ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ, ಸಿಡಿಲೇ ಬಡಿದಂತೆ ಕಂಗಾಲಾದ ಸ್ವಿತಾ, ಆಗ ಮೋಹನ್ ಕನ್ನಡಿ ಮಿದುರು ಶೇವಿಂಗ್ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗ. 'ನೀವ್ ಬರೋದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ.... ನನ್ ಪೇರೆಂಟ್ಸ್, ಮುಂಬೈನಿಂದ ಓಟಾ ವೀಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬದ್ದಿವಿ ಸ್ವಿತಾ ಅಂತಾ ಮೊನ್ನೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದು.. ಇಬ್ಬೂ ಸಿಕ್ ಪರ್ಸನ್ಸ್.. ಸೋ ಆ ರೂಮು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್ಕಿಟ್ಟಿದೀನಿ.' ಆ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಅಸಹಾಯಕತೆ ಚಾಮುಂಡಿ ಬಿಟ್ಟದಷ್ಟು ಎತ್ತರ ಇತ್ತಲ್ಲ; ಭವಾನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ತಣ್ಣಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕ್ಷಣವೇ 'ಬದಿ ರೂಮು?' ಸ್ವಿತಾಗದು ಅರ್ಥವಾಗದೇ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಆ ಕ್ಷಣ ಧ್ವನಿಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪ, 'ಅಯ್ಯೋ ಆ ರೂಮಲ್ಲಿ ಯೂಸ್‌ಲೆಸ್ ಫರ್ನಿಚರ್... ಬೆಡ್ಡಿಂಗ್ ಹಳೇ ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್... ಪಾತ್ರೆ ಹಾಳು ಮೂಳು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ರದ್ದಿಪೇರ್ಪರ್ಸ್, ಇವೆಲ್ಲ ಇಟ್ಟಿದೀನಿ... ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗೋದಿರ್ಲಿ.. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಬಿಟ್ಟೆ.... ಫುಮೆಂತಾ ವಾಸನೆ ಹೊಡೀತದೆ... ಹಳೇ ಪಾತ್ರೆ ಎಲ್ಲ ಇದೆ... ಎಲ್ಲ ಒಂದಲ್ಲ ಡಿಸ್ಟೋನ್ ಮಾಡ್ಕೇಕು. ಟೈಮೇ ಸಿಗಲ್ತಾ, ನೋಡೋಣ.. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾಡ್ಕೇಕು.. ಬೇಜಾರು ಮಾಡ್ಕೋಬೇಡಿ.. ಆ ರೂಮು ಕ್ಲೀನ್ ಆದ್ರೇಲೆ... ನೀವ್ ಅಲ್ಲೇ ಮಲಗ್ಗುಪ್ಪು'

'ಅಲ್ಲೇವರೆ...?'

'ಈಗ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ಟೀಪಾಯಿಯ ಪಕ್ಕ ಶೋಕೇಸ್ ಎಂದು ಸುಧಾರಿಸ್ಕೊಳ್ಳಿ' ಒಂದು ಥರಾ ಪುಸ್ತಕವಣೆ ಇದೆ ದನೀಲ್ಲಿ... 'ಈಗ ನಾವಿಬ್ಬೂ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲದ್ರೇಲೆ ರಾತ್ರಿ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಡಿಸ್ಕೊಂಡ್ ಮಲಗಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸುತ್ತಿದ್ದೇಕು.... ಈ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಿತ್ರಿ ನಾವಿಲ್ಲೇ ಖಾಯಂ ಇರೋದಂತಾದ್ರೆ .. ನಮ್ಮೂ ಈ ದೆವ್ವದಂಥಾ ಶೋಕೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸ್ಕಿಡ್ತಾಳೋ ಏನೋ!' ಅನಂತಯ್ಯಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದಿದು. ಆ ದಿನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರ್ದೋ ಮೊದ್ದು, ನಗನಗುತ್ತ, ಬಂದ ಸ್ವಿತಾ ಭವಾನಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಯವಾಗಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯು, 'ನಂಗೆ ನೀವ್ ಕನ್ನಡ ಕ್ಲೀನಾಗಿ ಬರಲ್ಲ... ಮರಾಠಿ ಮಿಕ್ಸ್ ಇದ್ರೆ. ಪ್ಲೀಸ್ ಕೋ ಆಪರೇಟ್' ಅಂದಾಕ್ಷಣ ಭವಾನಿ ನಸುನಕ್ಕು, 'ಲವ್ ಮ್ಯಾರೇಜ್.. ನಂಗೊತ್ತು.. ಮುಂದ್ರೇಳು' ಅಂದಳಲ್ಲ. ಸ್ವಿತಾಳೇ ಒಂದೊಂದನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತ 'ಇದೆಲ್ಲ... ಅಡುಗೆ ಸಾಮಾನು... ನೋಡಿದ್ರೇನೆ ತಿಳಿತದಲ್ತಾ.. ಇನ್ನುಂದೆ ಮೋಹನಂದು ನನ್ನ ಅಡುಗೆ ನಾನಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ... ನೀವ್ ಅಡುಗೆ ನೀವ್ ಸೆಪರೇಟ್ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೇಕಾಗ್ತದೆ..'